

НЕДЕЛЯ, 12 МАРТ 2017

Исус е... Словото, което стана плът

„И Словото стана плът и живя между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.“ (Йоан 1:14)

Понякога, когато разглеждам стари снимки и виждам лицата на хора, които вече не са сред нас, си мисля колко хубаво щеше да бъде, ако те можеха да излязат от снимките и да ни разкажат неща от миналото или да ни дадат съвет за настоящето.

Исусовото възплъщение по някакъв начин ми напомня тази идея. Той влезе в нашия свят, за да ни каже и да ни покаже какво иска Бог. Исус дойде, за да стане съвършеният пример, който трябва да следваме. Той се смири дотам, че да стане човек. Бог изпита човешките ограничения – времето, пространството, слабостта. Той доброволно се самопонижи, за да живее сред нас. Затова Неговият призив да Го следваме означава да се откажем доброволно от неща, които могат да ни попречат по пътя към тази цел.

В Евангелието виждаме множество такива примери – хора, които тръгват след Исус, отказвайки се от семейство, пари или положение в обществото. От какво трябва да се откажеш ти, за да следваш Исус пълноценно?

Молитва: *Господи, ние смирено Ти благодарим, че остави славата Си в небесата, за да дойдеш при нас – несъвършените човеци – и да ни дариш вечен живот. Молим Те, помогни ни да видим нещата, които ни отделят от Теб, както и това, което пазим за себе си, вместо да поверим на Теб. Амин.*

Lenka Procházková (1976), Словакия

ПОНЕДЕЛНИК, 13 МАРТ 2017

Исус е... Този, Когото трябва да видиш

„На следващия ден Йоан видя Исус, че идва към него, и каза: Ето Божия Агнец, Който поема греха на света!“ (Йоан 1:29)

За много хора важно условие, за да повярват в Бога, е да Го видят. В разговор те казват: „Покажи ми твоя Бог и ще повярвам“.

И за нас, християните, е важно да видим Бога. В Евангелието четем, че да видят Исус, е било също толкова важно за Неговите ученици и последователи. Историите за Закхей и Тома са добър пример за това.

Ние искаме ли истински да видим Исус? И като Го видим, ще повярваме ли истински, ще Го послушаеме ли, ще Му се покорим ли? Този път често е труден. Яков трябваше да се бори, за да бъде благословен. Йов трябваше да дочака Божия отговор въпреки страданието, за да каже накрая: „Слушал бях за Теб със слушането на ухото, но сега окото ми Те вижда“.

Понякога животът на онези, които виждат Бога, се променя драматично. Те се изпълват с любов към Него. Но следването на Исус не е бreme, а извор на истинска радост.

И ние, съвременните християни, трябва да можем да видим Бога. Това е възможно. Разбира се, не по начина, по който Го видяха Йоан Кръстител и апостолите. Както тогава, така и сега Исус се приближава към нас и ако сме отворени за действието на Святия Дух, Той ще ни Го открива.

Молитва: *Исусе, приближи се към мен. Помогни ми да Те видя и изпълни сърцето ми с любов към Теб и към хората. Амин.*

Josef Cervenak (1949), Чехия

ВТОРНИК, 14 МАРТ 2017

Исус е... Този, Който прощава

*„Исус каза: И аз не те осъждам; иди си, отсега нататък не съгрешавай вече.“
(Йоан 8:11)*

Нова утрин. Навън е тъмно, но чувам песните на птиците, които прославят новия ден. Лежа в леглото с мъж до себе си. Не, не е съпругът ми. Той замина далеч по работа. Освен това не ме обича вече. Рядко ми говори. Когато се прибере, се интересува само от храната и собствения си комфорт. Вечер си лягаме, а той се обръща на другата страна. Животът ми е скучен, безцелен и незадоволителен. Копнея за любов. Искам да бъда приемана, разбираана, да разговарям, да докосвам, да се вълнувам. И сега до мен има такъв човек. Това е неправилно, но съм обичана. Но какъв е този шум? О, съпругът ми се е прибрал по-рано!

Хващат ме и ме завличат в храма. Какво ли ме очаква? Дали ще ме убият? Защо ме водят там? Те копнеят за кръв, само чакат момента, в който ще могат да хвърлят по някого камък! Те викат, създават шум, правят гримаси. Всички се гнусят от мен. Сякаш съм дяволът. Убийте ме! Все ми е едно. Зная, че съм виновна.

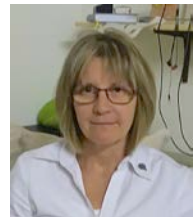
Но какво е това? Не разбирам. Защо се допитват до този учител? Нали те самите са такива? Но аз знам какви са фарисеите – смятат себе си за праведни, а не са. Виждала съм ги да нарушават Закона. Но кой би ми повярвал? Вглеждам се в този непознат учител. Той е толкова различен! Излъчва спокойствие и това се забелязва особено много на фона на разярените мъже около него. Той гледа обвинителите ми, а не мен. Сега се навежда и започва да пише нещо в пръстта. Колко странно! Тишина. Правилно ли чувам? Той казва: „Който не е съгрешавал, нека хвърли камък“. Ще завали ли дъжд от камъни? Боже мой, моля Те, помогни ми!

Невероятно – всички си тръгват. Никой не остава – само непознатият и аз. Какво да направя? Да си тръгна ли, или да изчакам? Той ме гледа. Виждам в очите му истинска, чиста любов. Това е толкова неочаквано, но го чувствам и съм уверена, че този човек ме обича. Защо? Аз съгреших. Осъзнавам какво направих. Къде са всички, които ме обвиняваха? Той вижда ли, че са си тръгнали?

Тогав чувам неговия тих и успокояващ глас: „И аз не те осъждам; иди си, отсега нататък не съгрешавай вече“. Спасих ли се? Ще живея? Мога да кажа само... „Благодаря Ти, Господи!“.

Молитва: *Небесни татко, Ти знаеш, че сме несъвършени. Подари ни Своята любов и ни помогни да обичаме ближните си. Амин.*

Ágnes Vadászi (1962), Унгария

СРЯДА, 15 МАРТ 2017

Исус е... Светлината, която не заслепява

„Тогава Исус отново им говори: Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.“

(Йоан 8:12)

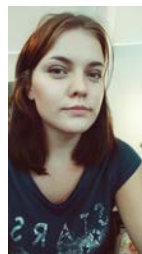
Спомням си, че родителите ми винаги запалваха една лампа под формата на усмихнато лице в стаята ми, преди да заспя. Слабата светлина ме караше да се чувствам по-спокойна. Така се чувстваме и в живота. Когато преминаваме през мрачни моменти, си мислим за светлината, която Бог ни изпраща. Дори често да не я виждаме ясно, тя винаги осветява пътя ни.

Исус Христос е истинската светлина. Чрез Святия Дух Той може да огрее живота ни и да направи самите нас светлина в този свят. Тези, които са докоснати от тази светлина, могат да докоснат и живота на другите.

Когато виждали първите християни, хората си казвали: „Вижте, каква любов имат помежду си!“ Тази любов е резултат от Христовата светлина. Аз светлина ли съм за хората?

Ние трябва да бъдем светлина за своите близки, без да ги заслепяваме. Те трябва да ни разпознават като християни и методисти. Ето го нашето поръчение: „нека свети вашата светлина пред човеците, за да видят добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата“ (Матей 5:16).

Молитва: *Боже, помагай ни да отразяваме в този свят Христовата светлина, която не заслепява, а показва пътя към Теб. Амин.*

Julia Koracz (1994), Полша

ЧЕТВЪРТЪК, 16 МАРТ 2017

Исус е... вратата

„Аз съм вратата; ако някой влезе през Мен, ще бъде спасен и ще влиза, и ще излиза, и паша ще намира.“ (Йоан 10:9)

Изпълнени с вълнение, те очакват появата на младоженеца. Десетте девици са се приготвили за сватбеното тържество. И ето че той идва. Кани пет от тях вътре, но останалите виждат само как вратата се затваря под носа им. Първите пет девици бяха благоразумни и предвидливи, а останалите – неразумни и лениви.

Празненството включва виждането на невестата. Мястото на истинската радост е зад затворените врати. Пред вратата остава само безнадеждност, защото жената без съпруг е безполезна. Младоженецът не проявява солидарност.

Исус казва: „Аз съм вратата“. Той е Този, Който отваря вратите, за разлика от младоженеца в притчата. Никой няма да бъде оставен. Всички са поканени. Той среща някого при кладенеца, вика този, който иска да Го види от върха на дървото, или просто отива при тези, които още не са Го поканили. С любов Исус става част от живота и проблемите на всички тези мъже и жени, които по някакъв начин са изключени от обществото.

Притчата за десетте девици има за цел да отвори очите ни. Внимателно се замислете за днешния ден, когато хората непрестанно биват изключвани. Нека не водим зад затворени врати преговори какво можем и притежаваме, а къде ще отидем и с кого ще споделим това, което ни е дадено.

Молитва: *Милостиви Боже, идваме при Теб. Поверяваме Ти своите проблеми. Много хора стоят пред затворените врати и се чувстват изключени от обществото. С повече смелост и с Твоето благословение ние можем да отваряме тези врати. Научи ни да проявяваме съчувствие. Амин.*

Christine Preis (1965), Швейцария

ПЕТЪК, 17 МАРТ 2017

Исус е... Добрият пастир

„Аз Съм добрият Пастир. Аз познавам Своите овце и Моите Ме познават.“ (Йоан 10:14)

В Евангелието Исус казва: „Аз съм Добрият пастир“. Божият Син стана въплъщение на Божията любов. Той дойде на света, за да покаже на хората с думи и дела, че Бог ги обича. От любов към нас Христос даде живота Си. „Добрият пастир дава живота си за овцете.“ Христос даде живота Си за нас на кръста. Той избра да се пожертва за Своите овце. Исус не просто заяви, че е Добрият пастир, но го доказа. Той умря и възкръсна на третия ден. Както сам казва за Себе Си: „бях мъртъв и, ето, живея до вечни векове; и имам ключовете на смъртта и на ада“ (Откровение 1:18).

Добрият пастир обича своите овце, а Исус ни обикна до смърт на кръста. Той казва, че познава Своите овце, затова може да ги вика по име. Какво утешение! Има някой, който ни познава: знае имената ни, грижи се за нас и ни търси, когато се изгубим. Не сме анонимни.

Ние живеем в началото на 21-вия век. Всеки ден се борим с безпокойствата и грижите. Както се казва в една притча: „Никой човек не е безгрижен. Ако има такъв, то той не е човек“. Постоянно се притесняваме за малки неща и позволяваме грижите да изпълват сърцата ни. Но не сме сами. С нас е Добрият пастир, Който иска да ни помогне. Не сме оставени сами да се справяме с проблемите. Нашият Господ Исус – Добрият пастир – иска да ни подкрепи. Правил го е преди и ще продължи да го прави.

Молитва: *Боже, благодарим Ти за Исус Христос, Добрия пастир, Който е същият вчера, днес и завинаги. Амин.*

Józef Bartos (1968), Полша

СЪБОТА, 18 МАРТ 2017

Исус е... приятел, който плаче заедно с мен

„Исус се просълзи.“ (Йоан 11:35)

Бяхте ли забелязали, че в тази история Исус плаче? Радвам се, че имаме такова свидетелство в Евангелието според Йоан: когато видя наскърбените близки на Лазар, Исус се просълзи. Смъртта на Лазар беше докоснала сърцето Му.

Често чувам християни да казват: „Ние не плачем, когато някой почине, защото знаем, че смъртта не е краят“. Утешаваме се с думите: „О, бъди силен, не плачи!“. Нека ви попитам нещо: „Позволен ли са сълзите във вашата църква?“. Когато Исус се развълнува от смъртта на Лазар, „не прояви такава сила“, че да сдържи сълзите Си. Обичам да чета за реакцията на хората, които Го видяха: „Виж колко го е обичал!“. Те не казаха: „Виж каква слабост проявява!“. Сълзите са позволени, не се притеснявайте.

Мисля, че най-трудното нещо на този свят е да изгубиш близък човек. При такава тежка загуба имаме нужда да поплачем. Не е необходимо винаги да бъдем силни и да се боим да изразяваме истинските си чувства. Исус не се срамуваше да плаче и всички видяха сълзите Му. Нещо повече: всеки може да прочете за тези сълзи в Библията! Всъщност тя ни свидетелства за един чувствителен Спасител, изпълнен с милост, приятел, който винаги е близо до хората, когато небето притъмнее. Милостта на Исус означава много за мен. Той знае за всяка наша сълза.

Молитва: *Исусе, верни Приятелю, Ти знаеш за всяка наша сълза и за всяка рана, която животът ни нанася. Ти си с нас дори в най-мрачните моменти. Благодарим Ти за Твоята милост, която често откриваме в Словото Ти и в нашите приятели християни. Помагай ни да бъдем до тези, които страдат от загубата на свои близки. Да бъде благословено Твоето име! Амин.*

Lilla Lakatos (1984), Унгария

НЕДЕЛЯ, 19 МАРТ 2017

Исус е... пътят

„Исус му каза: Аз съм пътят и истината, и животът; никой не идва при Отца освен чрез Мен.“ (Йоан 14:6)

Йоан 14:6 е един от най-ясните и добре познати библейски стихове. Исус казва: „Аз съм“. Пътят към Бога не е религия, нито състезание, нито пък определен ритуал. Той не се състои просто в правила и предписания. Пътят към Бога е път на човека.

Исус е... Не „ние сме“ или „иска ни се да бъдем“. Той е пътят, истината и животът: не един от пътищата, нито част от пътя. Не една от истините или част от истината. Исус каза: „Аз съм истината“. Не част от живота. Исус е животът.

Преди време хората не са тръгвали на път без карта, която да им помогне да достигнат до точното място. Днес картите не се използват толкова много. Повечето от шофьорите имат джипиес в колите си. А как работи той? Въвеждаш адрес, джипиесът се свързва със сателит и те повежда към адреса. На екрана се показва карта и гласът от устройството започва да те насочва: „Завийте след 700 метра... придържайте вдясно... завийте надясно...“. Какво се случва, ако объркате посоката? Джипиесът търси нов маршрут и ви връща обратно на главния път, за да ви поведе отново в правилната посока.

Всеки ден ние се опитваме да следваме Исус и е добре да имаме ясен ориентир, нали? Добре е нещо да ни насочва непрестанно в правилната посока, за да не се губим. Нещо, което да ни върне обратно в правия път, когато се отклоним. Ние не сме видели Исус, както са Го видели Тома и Филип, нито сме имали възможността да Му зададем своите въпроси, както направиха апостолите, но можем да следваме напътствията, които откриваме в Библията – Божието слово. Това е нашият сигурен ориентир, който няма да ни позволи да се отклоним от пътя!

Молитва: *Боже, благодарим Ти за напътствията, които си ни дал в Своето слово. Помагай ни ясно да виждаме пътя. Амин.*

Boris Fazekas (1989), Сърбия

ПОНЕДЕЛНИК, 20 МАРТ 2017

Исус е... мир за света

*„Мир ви оставям. Моя мир ви давам. Аз не ви давам, както светът дава.
Да не се смущава сърцето ви, нито да се бои.“ (Йоан 14:27)*

В хилядите грижи на ежедневието, сред бурите на проблемите; във финансовите и здравословните трудности; в страховете за нашите близки; сред природните бедствия, войните, терора и жестокостта: Исус е с нас.

Този, Който ходи по водата и контролира природните явления. Този, Който може да каже на бурята: „Спри! Утхни!“, и тя да Му се покори. Той обещава на всички нас: „Моя мир ви давам. Аз не ви давам, както светът дава. Да не се смущава сърцето ви, нито да се бои“.

Получаваме невероятно ценен и необикновен дар. Исус иска да ни даде Своя мир. Той – Господарят на света, Който владее над обстоятелствата – може да ни гарантира съвършен мир. Нещо, което не е по нашите човешки сили. Ние нямаме достатъчно сила, за да живеем в безопасност. Липсва ни мъдрост. Само в любящите обятия на нашия Господ Исус Христос можем да бъдем защитени, защото Той има план за нашия живот.

Молитва: *Господи, с пълно доверие поверявам себе си и всички свои грижи на Теб. Ти си всемогъщ. Животът ми е в Твоите ръце. Нека Твоят мир изпълва сърцето ми. Амин!*

Katarzyna Bator (1976), Полша

ВТОРНИК, 21 МАРТ 2017

Исус е... лозата

„Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мен и Аз в него, той дава много плод; защото, отделени от Мен, не можете да направите нищо.“ (Йоан 15:5)

Исус представя Себе Си пред учениците с няколко последователни притчи, започващи с израза: „Аз съм“, за да подчертае, че трябва да гледат на Него не само като на добър учител, а като на Божия Син, Който е единственият път към вечния живот. В Йоан 15:5 Той казва, че е лозата, а ние сме пръчките.

Преди няколко години засадох 16 лозички в градината. С времето разбрах, че кастренето на клоните, които не дават плод, гарантира доброто развитие на лозата. Плодовитите клонки също трябва да се подрязват. Беше необходимо да направя място за гроздето, което очаквах. Саденето и отглеждането на лози може да ни помогне да разберем думите на Исус.

Той ни казва да „пребъдваме в Него“. Изглежда просто. Трябва да не се отделяме от Него и от Неговата любов. Така никога няма да отпадне. Същност, не е толкова просто, защото това става въпреки нашите слабости и съмнения. Понякога не изпълняваме повелята на Исус, но Той настоява: „Пребъдвайте в Моята любов“. С времето откриваме, че благодарение на Неговата милост не сме отпаднали. Той ни е дал сила и ни е помогнал да принесем плод.

Когато дойде време за миналогодишния гроздобер, се радвах на изобилен плод в моето лозе. То не само беше отрупано с грозде, но и между листата кипеше живот – открих малки охлювчета, които се бяха полепили по тях. Замислих се, че чрез плодовете, които ние принасяме, Бог помага на много хора да пребъдват в Христос.

Молитва: *Благодарим Ти, Исусе, че Твоята любов далеч надвишава нашите чувства и начина, по който се възприемаме. Благодарим Ти, че си с нас и че сме вкоренени в Теб. Помагай ни да пребъдваме в Теб, както пръчките на лозата. Амин.*

Petr Konopik (1973), Чехия

СРЯДА, 22 МАРТ 2017

Исус е... Този, Който винаги ме вижда

*А Исус, като видя майка Си и ученика, когото обичаше, който стоеше
наблизо, каза на майка Си: Жено, ето твоя син! После каза на ученика: Ето
твоята майка! И от този час ученикът я прибра в своя дом.“
(Йоан 19:26-27)*

Исус ме вижда! Това плаши ли ме, или ме успокоява? В Библията има много примери за това как Бог вижда хората. Той видя Агар в нейната безнадеждност (Битие 21:14-20) и направи чудо. Пророк Илия стори всичко по силите си, за да изпълни Божията воля, и в изтощението и отчаянието си стигна до една пещера, където се скри от всички (3 Царе 19). Бог обаче го срещна там.

Исус видя болката на богатия младеж от евангелската история (Марк 10:17-27). Той се смили над тези, които бяха самотни и далеч от Него. Видя Закхей, който Го търсеше с поглед (Лука 19:1-10). Исус видя от кръста Своята майка и знаеше какво преживява тя. Той вижда и мен! Това плаши ли ме, или ме утешава?

Когато бях малка, тази мисъл ме тревожеше. Исус вижда всяко „откраднато“ от мен парче шоколад. Знае какво крия, какво мисля, какво чувствам. Днес съм щастлива, че Той вижда всичко.

Исус вижда кога съм тъжна. Вижда ме, когато съм претрупана с работа и хиляди отговорности тежат на моите плещи. Вижда, че не винаги мога да Му се доверя напълно. Вижда майчините ми тревоги, докато гледам как детето ми страда, без да мога да му помогна. Той ме вижда и се грижи за мен със Своята любяща десница. Аз съм Негово възлюбено дете.

Молитва: *Исусе, Ти винаги изпълняваш Своите обещания. Обещал си ни да бъдеш с нас до края. Ще продължавам да уповам на Твоята вярност. Амин.*

Martha Wicki (1947), Швейцария

ЧЕТВЪРТЪК, 23 МАРТ 2017

Исус е... на една молитва разстояние

„... защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на този, който хлопа, ще се отвори.“ (Матей 7:8)

Нашият свят – толкова красив и толкова опасен – е изпълнен с противоречия. Във века на технологиите и социалните медии като че ли никой вече няма свое лично пространство. Никога не е било толкова лесно да се свържеш с някого, независимо къде се намираш. Навсякъде по света хората са погълнати от своите телефони и компютри, изпращат съобщения и имейли, споделят снимки и показват колко са щастливи. И въпреки това, не спират да се чувстват самотни и изолирани. По-близки сме от всякога, а все повече се отдалечаваме един от друг. Независимо от големия брой хора, с които общуваме, тези, на които можем да се доверим, са единици. Затова не бива да забравяме, че Божият Син многократно ни казва, че винаги ще бъде с нас – както във време на изпитание, така и в радостта. Един известен химн гласи:

*Колко скъп е тоз' Приятел,
колко силен – наший Спас'!
Греховете ни отнема,
носи всяка скръб за нас.
Чудна благодат ни дава
и неземна веселба.
Да явяваме пред Бога
всяко нещо чрез молба.*

Не се нуждаем от интернет, нито от телефон, за да общуваме с Бога. Това не ни струва пари. Винаги можем да отидем при Него без срам или притеснение, че Го безпокоим. Той ни очаква, изслушва ни и ни благославя. Бог е само на една молитва разстояние.

Молитва: *Благодарим Ти, Исусе, че си близо до нас където и да се намираме и както и да се чувстваме. Дори когато Те изгубим от поглед, Ти си близо до нас. Амин.*

Sarah Brustmann (1993) / Sarah Kudaya (1993), Австрия

ПЕТЪК, 24 МАРТ 2017

Исус е... моята сигурност

„А на вас и космите на главата са всички преброени.“ (Матей 10:30)

Още от своето раждане ние имаме необходимост да се чувстваме защитени и сигурни. Това усещане е част от правилното ни умствено и духовно развитие. В годините на детството родителите и домът ни карат да се чувстваме стабилни. Докато растем, самите ние търсим все повече източници на сигурност.

Светът предлага различни възможности – застраховки, системи за сигурност – и много хора ги приемат, защото могат да ги видят и да ги докоснат. Те възлагат голямо доверие на банките, на здравните грижи, на всичко, което може да им помогне във време на криза. За жалост, забравят, че дори най-голямата сигурност в света не може да промени факта, че хората са смъртни. Има моменти в живота ни, когато се сриваме. Надеждата се топи, плановете се рушат и на всяка крачка ни чакат препятствия. Единственото, което виждаме на хоризонта, е отчаянието. Ето такива моменти подлагат на изпитание нашата сигурност. Какво ни крепи тогава?

Невидимата десница на всемогъщия Бог ни пази. Когато съм под нейната закрила, каквото и да се случва, не бива да се отчайвам. Трябва да се запитаме на каква основа градим живота си. Дори хипермодерното време не ни дава достатъчно сигурност. Можем да предскажем с точност времето през утрешния ден, но не знаем какво ще ни донесе той... Сигурността в този толкова несигурен свят е възможна само с вяра в нашия небесен Отец.

Като вярващи Божии деца, не бива да забравяме, че Господ знае всичко за нас и за нашия живот. Той е преброил дори космите на главата ни, затова не бива да се страхуваме за своето бъдеще.

Молитва: *Всемогъщи Боже, виждайки колко е опасен светът и колко е несигурно бъдещето, Те молим да ни дадеш Своя мир и увереността, че се грижиш за нас всеки ден. Благодарим Ти, че ни ограждаш със Своята любов. Амин.*

Mária Ďurovka Petraš (1983), Сърбия

СЪБОТА, 25 МАРТ 2017

Исус е... Този, Който ни освобождава

„Ти ли си Онзи, Който има да дойде, или друг да очакваме?“ (Матей 11:3)

Учениците на Йоан Кръстител отправиха към Исус въпрос, който изискваше еднозначен отговор. Исус обаче отговори с призив към размисъл, защото в такъв момент личната опитност беше много по-съществена от богословската дискуссия. Той ги призова да наблюдават, вместо да боравят със заучени истини. Гледането и слушането бяха предпоставките те да станат свидетели на видяното и чутото. Исус не им даде догматичен отговор, а им посочи първите плодове на Божието царство: слепи проглеждаха, куци прождаха, прокажени се очистваха, глухи прочуваха, мъртви биваха възкресявани... С други думи, Той им посочи реалността на освобождението, което носи за света.

Йоан и неговите ученици очакваха Месия, Който вероятно щеше да ги освободи от властта на Рим. Вместо това Исус им показа как започва истинското освобождение – от всеки човек. Те трябваше първо да освободят самите себе си от слепотата, глухотата, нечистотата и всичко, което ги тегли към смъртта. Спасителят ни освобождава за истинския живот, който Бог в любовта Си ни подарява.

Какво чакаме? Спасител, който премахва всички несправедливости в света? Готови ли сме да бъдем Негови съработници, които първо са освободени чрез Христовата жертва? Съработничеството ни с Бога ни дава възможност да вземем участие в изграждането на Божието царство, което започва от промяната в човешките сърца.

Молитва: *Господи, освободи ни от всичко, което ни пречи да извършим това, към което си ни призовал. Амин.*

Etienne Rudolph (1966), Франция

НЕДЕЛЯ, 26 МАРТ 2017

Исус е... Този, Който дойде да призове грешните, а не праведните

„А Исус, като чу това, им каза: Здравите нямат нужда от лекар, а болните; не съм дошъл да призова праведните, а грешниците към покаяние.“ (Марк 2:17)

Като пастор, имам възможността да се срещам с много хора. Повечето от тях са от църквата. Други очакват помощ от нея – търсачи на истината, нуждаещи се, отчаяни от греховете си.

След като призова бирника Левий, Исус заяви пред хората, които недоволстваха от това, че не е дошъл да призове праведните, а грешните. Левий не търсеше нищо, той не беше в нужда, не преживяваше неуспех. Той беше умел в това да се възползва от несправедливостта. Без никаква милост използваше структурите на властта, за да се облагодетелства. Евангелието не ни свидетелства как точно той е правел това, а просто споменава, че Левий е причисляван към бирниците и грешниците. Неговото занимание си имаше цена. Той рискуваше да бъде отхвърлен.

И днес е пълно с хора, които се възползват от останалите. Те рядко плащат за своите дела. Колко радост изпитваме, когато някой от тях попадне под ударите на закона! Та нали си го заслужава!

Но Исус видя Левий, който седеше сред бирниците, и го призова. Какво ли щеше да му струва да остави всичко и да последва Учителя? Колко ли силно е било желанието, което е накарало Левий да рискува? И кое би ме накарало да се зарадвам, ако такъв човек бъде наказан, вместо да тръгне след Исус?

Молитва: *Милостиви Боже, помогни ми да съм изпълнен с любов, а не с предразсъдъци. Отвори очите ми, за да не съдя за хората само по външния им вид. Амин.*

Stefan Schröckenfuchs (1978), Австрия

ПОНЕДЕЛНИК, 27 МАРТ 2017

Исус е... Този, Който има цялата власт и сила

„Ние Го чухме да казва: Аз ще разруша този ръкотворен храм и за три дни ще съградя друг, неръкотворен.“ (Марк 14:58)

Със сигурност всички помним хора, на които сме били подчинени, но които едва сме понасяли. Заповеди, забрани, унижение, липса на човешко отношение, строг поглед... В присъствието на такива властници никога не се чувства добре. Те убиват всяка радост в живота.

Сигурно пазим и спомени за такива авторитети, които никога не са се държали грубо с нас. Вероятно това са родителите ни или наши приятели, или пък други познати. Имали сме такива учители, гледали сме такива популярни личности, слушали сме такива проповедници. А може това да са били обикновени хора, без власт, които са ни мотивирали с характера и отношението си.

Тази разлика в проявата на авторитет се проявяваше много осезателно при срещите на Исус с книжниците и фарисеите. Те бяха образовани хора, почитани сред обществото. Исус притежаваше друг авторитет. Той говореше със сила.

Исус каза на събралите се хора, че ще замени ръкотворния храм с неръкотворен. По-късно те разбраха тези Негови думи, когато станаха свидетели на живота на Христовата църква. Там хората срещат Исус, Който притежава цялата сила и власт, защото е Бог. В общението с Него те също получават сила, за да мотивират и останалите към добри дела. Всички ние участваме в изграждането на този неръкотворен храм.

Молитва: *Господи Исусе, Ти си ни обещал чрез Теб да имаме сила над греха. Признаваме, че не всички се възползваме от нея. Нека с Твоята помощ мотивираме хората да възложат надеждата си на Теб. Амин.*

Pavel Procházka (1951), Словакия

ВТОРНИК, 28 МАРТ 2017

Исус е... Този, Който ме призовава да действам

„Понеже ако обичате само онези, които обичат вас, каква благодарност ви се пада? Защото и грешниците обичат онези, които тях обичат. И ако правите добро само на онези, които на вас правят добро, каква благодарност ви се пада? Защото и грешниците правят същото.“

(Лука 6:32-33)

Често чуваме хора, които казват, че са благодарни на Бога за своята работа, за семейството си, за приятелите, за храната и т. н. Това е прекрасно. Прекрасно е да виждаш хора, които са благодарни и ценят всичко, което имат. И аз благодаря на Бога за това, което имам, както и за това, което нямам, но си мисля – само с думи ли се изразява благодарността?

Знаем, че Исус призовава хората да предприемат конкретни действия, вместо сляпо да следват предписанията на закона. Ясно е, че не можем да сторим нищо, с което да се отплатим за Божията любов, както и за всички благословения, които сме получили от Бога, но не можем ли да прибавим и действия към своите думи на благодарност? Не можем ли да проявим своята признателност, като направим малко повече усилия от това, да кажем „благодаря“? Замислете се за думите на Исус в шестата глава на Лука и започнете да търсите възможности.

Можем да покажем на Бога своята благодарност чрез малките дела на любов всеки ден.

Молитва: *Боже, Ти си направил толкова неща за мен, затова аз искам да следвам Твоя пример и да правя добро на другите. Води ме и нека всичките ми постъпки да отразяват Твоята безкрайна любов. Амин.*

Daniela Stoilkova (1988), Македония

СРЯДА, 29 МАРТ 2017

Исус е... Този, Който ни придружава по пътя

„И докато разговаряха и разискваха, сам Исус се приближи и вървеше с тях.“ (Лука 24:15)

Той се роди в ясли, но животът Му започна на път и оттогава пътят беше по-важен от пребиваването в дома. Ранните истории за Неговото раждане използват израза „последователи на Пътя“ по отношение на апостолите. Книгата Псалми е изпълнена с истории за пътуване – през долината на мрачната сянка и до върховете на планините. Понякога съставям свои псалми за житейския път, които завършват с молба: „Води ме завинаги в пътя“, „Насочи ме в правия път, Господи; покажи ми пътя, който да следвам“.

Исус предупреди тези, които се притесняваха да излязат на път, с думите: „Лисиците си имат леговища и небесните птици – гнезда; а Човешкият Син няма къде глава да подслони“. Той премина пътя през смъртта към живота и срещна учениците по пътя към Емаус, където в Негово присъствие те можеха да говорят за всичко, което бяха преживели. Тогава Той разчупи хляба заедно с тях. Когато очите им се отвориха, сърцата им се разгоряха отново. Те се върнаха в Йерусалим, за да споделят този плам.

Вярата в Исус не може да се формулира в няколко изречения. Тя става реална чрез ученичество. Исус казва: „Аз съм пътят“ и очаква да тръгнем по този път.

Вместо молитва, предлагам един текст на Дом Хелдер Камара, който ме е насърчавал през младежките ми години: „Да започна мисия, на първо място, означава да се появя, да разчупя черупката на егоизма, който иска да ни задържи в затвора на себедостатъчността. Трябва да престанем да се въртим около самите себе си, сякаш сме центърът на света и на живота. Мисията означава да не позволим проблемите от малкия свят, на който принадлежим, да ни блокират. Колкото и да ни се струват големи, човечеството е много по-голямо то тях и трябва да служим на човечеството. Мисията означава да тръгнем, но не непременно да изминем хиляди мили, да прекосим океани, нито да се движим по-бързо от звука. Тя означава преди всичко да отворим себе си за другите, да ги оценим такива, каквито са, да ги срещнем като братя и сестри“.

Нека Исус винаги ни придружава и при всяко начинание да бъде милостив към нас и да ни дава сила.

Christoph Petau (1959), Австрия

Исус е... непознатият, когото срещаме

„... но силата на очите им бе отслабена, за да не Го познаят.“ (Лука 24:16)

След възкресението на Исус Христос двама от Неговите ученици пътуваха към едно село на име Емаус. Един непознат се присъедини към тях. Едва в края на историята, когато благослови, разчупи и им даде от хляба, очите на учениците се отвориха и те разпознаха в него Исус.

Други ученици бяха отишли на Тивериадското езеро за риба, но цяла нощ не бяха уловили нищо. На разсъмване един непознат стоеше на брега и им каза да хвърлят мрежите си от дясната страна на ладията. Когато го сториха, те се напълниха толкова, че не можеха да ги извлекат. Тогава разпознаха Исус (Йоан 21:1-14).

В Стария завет също четем за подобни срещи. Авраам среща трима непознати, приготви им трапеза и разбра, че са Божии пратеници (Битие 18:1-2). Яков се бори с непознат при брода на Явок, а по-късно осъзна, че се е борил с Бога (Битие 32:22-32).

На Елеонския хълм Исус каза на Своите ученици: „огладнях и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях и Ме прибрахте“ (Матей 25:35). Лесно е да прославяме Бога, когато Той се проявява като такъв, особено сред хора с еднакви убеждения. Трудно е обаче да Го прославяме, когато Го срещаме като странник, като „другия“, различния.

Да живеем живот на вяра, означава да откриваме Бога в лицето на непознатия човек, да се учим да виждаме Христос в хората, които са различни от нас, дори в своите врагове. Ако сме готови да срещнем Христос в странника, може би някъде по пътя ще открием, че той е наш брат и че служенето на Бога и милостта към ближния не са две различни неща, а едно и също.

Молитва: *Исусе, помогни ни да се вгледаме в лицата на непознатите и да разпознаем Теб. Амин.*

Mihail Stefanov (1979), България

ПЕТЪК, 31 МАРТ 2017

Исус е... Божията премъдрост

„... а ние проповядваме разпънатия Христос, за юдеите – съблазън, а за езичниците – глупост; но за самите призвани, и юдеи, и гърци, Христос, Божия сила и Божия премъдрост.“ (1 Коринтяни 1:23-24)

Защо разпъването на Христос беше нещо скандално и камък за препъване? Какво очакваха хората от Спасителя на света?

Юдеите, Божият народ, искаха знамения – ни казва апостол Павел. Те знаеха, че са избрани от Бога, Който им е дал всичко необходимо – Закона. За тях той беше пълноценно напътствие за живот според Божията воля, за мъдър живот. Те имаха нужда от ясни знаци за волята на Бога и получиха много знаци, че Бог е един.

За гърците мъдростта не се изразяваше в списък с предписания, а беше качество, към което човек се стреми, което може да постигне и да култивира. Разпънат на кръста Божи Син противоречеше на техните представи за мъдростта.

Апостолът обаче ни казва: „Защото, понеже в Божията мъдра наредба светът с мъдростта си не позна Бога, благоволи Бог чрез глупостта на това, което се проповядва, да спаси вярващите“ (1 Коринтяни 1:21). В Свещеното писание мъдростта и глупостта не се разглеждат като резултат от интелектуалните ни достижения. Мъдростта е живот според Божията воля. Затова тя е наречена „дърво на живот“ (Притчи 3:18). Глупост е да тръгнеш по противоположния път, който води към смърт. Исус дойде на света, живя сред хората и умря на кръста, за да ни дари вечен живот. Случи се нещо, което нито юдеите, нито гърците очакваха: Бог направи глупост човешката мъдрост, за да спаси онези, които вярват в Него.

Молитва: *Боже, благодарим Ти за дара на вечния живот: Исус – Божията премъдрост. Амин.*

Nina Topalska (1981), България

СЪБОТА, 1 АПРИЛ 2017

Исус е... моята основа

„Защото никой не може да положи друга основа освен положената, която е Исус Христос.“ (1 Коринтяни 3:11)

Преди няколко месеца събориха една къща в нашия квартал. Самото събаряне отне няколко часа, но работниците се мъчиха дни и дори седмици, докато премахнат основата. Това ме провокира да се замисля коя е основата на моя живот, на брака ми, на семейството, на работата, която върша.

В своето първо послание до коринтската църква апостол Павел говори за основите в нашия живот. За него единствената правилна основа е Исус Христос. Той предупреждава всички, които се наемат да градят: „И ако някой гради на основата злато, сребро, скъпоценни камъни, дърва, сено, слама, на всеки работата ще стане явна каква е; защото Господният ден ще я изяви, понеже тя чрез огън се открива; и самият огън ще изпита каква е работата на всекиго“ (1 Коринтяни 3:12-13).

Павел дава да се разбере, че в Коринт проблемът е не в основата, а в материалите за градежа и в начина, по който се използват. За него е ясно – учение, което не е основано на Христос, не може да се нарече „християнско“.

Къщите в един квартал могат да са различни. Различни са и църковните ни общества, но те са истински християнски църкви единствено ако се основават на Христос. Той е Този, Който основава и обединява Своята църква. Днес хората се нуждаят от помощ, защита, стабилност и сигурност. Аз също се нуждая от солидна основа.

Молитва: *Господи, една къща не може да е здрава без стабилна основа. Помогни ни да разберем колко много се нуждаем да сме в постоянно общение с Теб. Исусе, Ти си единственият, Който можеш да ни помогнеш истински – на нас, на нашите семейства, на църквата, на всички хора. Амин.*

Freddy Nzambe (1969) Тунис

НЕДЕЛЯ, 2 АПРИЛ 2017

Исус е... нашата победа

„... да благодарим на Бога, Който ни дава победата чрез нашия Господ Исус Христос.“ (1 Коринтяни 15:57)

Днес се гордеем с много победители в различни области: атлети, талантиливи художници, танцьори, поети, писатели, певци... Всеки от тези хора заслужава похвала за своите постижения.

Преди много столетия един евреин на име Исус се роди на земята. Той беше Христос – Месия. Пророците бяха предrekli Неговото идване. Той се роди от девица, проповядва Божието слово и учеше хората на най-важните истини. Исус предложи да дари вечен живот на всички, независимо от тяхното социално положение и минали грешки. Всичко това направи като слуга, а не като господар, и накрая умря на кръста. Плати цената за нашите грехове и победи смъртта. Такава победа нашите човешки умове трудно могат да поберат. Трудно е да разберем, че не можем да сторим друго в замяна, освен да приемем този дар – да повярваме в Исус и да позволим Неговият Дух да ни води към нов живот.

Джон Уесли е казал: „Всъщност вярата, която е дело на човека, е дар от Бога. Никой не би могъл да повярва, ако Бог не му даде сила“.

Аз съм благодарен на Бога за Неговия дар и за възможностите всеки ден да се уча в любовта Му, докато достигна до вечната радост и слава. Нека се зарадваме в Божията любов, която е необятна и вечна. Той е истинският Победител, Който спечели нас, за да печелим и ние житейските битки. Само на Бога да бъде слава!

Молитва: *Святи Боже, искрено Ти благодарим за спасението, което ни подари чрез нашия Господ и Спасител Исус Христос. Амин.*

Ivan Lukáč (1990), Словакия

ПОНЕДЕЛНИК, 3 АПРИЛ 2017

Исус е... моята сила

*„... Той ми каза: Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немощ се показва свършена. И така, с преголяма радост по-добре ще се похваля с немощите си, за да почива на мен Христовата сила. Затова намирам удоволствие в немощи, в укори, в лишения, в гонения, в притеснения за Христос; защото когато съм немощен, тогава съм силен.“
(2 Коринтяни 12:9-10)*

Откакто познавам Бога, животът ми е напълно променен. Промени се начинът ми на мислене. Разбрах какво е добро и какво – зло, разбрах кое е грях и какво е прошката.

Когато за пръв път отидох на църква, бях поканен от приятел. Тогава чух за Исус Христос, Който е бил на земята и е извършил велики дела. Любопитството ми ме накара да започна да посещавам детските събрания всяка събота и да питам за книжки, които да четя. В тях откривах прекрасни истории и ги четях с голямо удоволствие.

От Исус научих как да уважавам хората, как да обичам и да вярвам. Той ми даде смелост да призная, че съм християнин. Вярвам в Бога и вярвам, че Исус е Неговият възлюбен Син, Който пожертва живота Си за нас. Всеки ден раста в Христос. Той е моята сила за всеки ден. Дори когато се чувствам слаб, Той ми дава мир. Благодаря на Бога за Неговата благодат.

Молитва: *Боже, благодаря Ти за живота, който имам в Теб. Благодаря Ти, че се грижиш за мен всеки ден, както и за това, че ме призоваваш и приемаш в Своето царство. Винаги ще Те следвам, Господи, и ще търся Твоето присъствие където и да съм. Благословено да е Твоето име. Амин.*

Aurel Isufi (1993), Албания

ВТОРНИК, 4 АПРИЛ 2017

Исус е... Този, Който ни освобождава, за да бъдем свободни

„И така, стойте твърдо в свободата, за която Христос ни освободи, и не се заплитайте отново в робско иго.“ (Галатяни 5:1)

Апостол Павел напомня на галатяните за тяхната свобода и живота им в Христос. Свободата обаче е нещо опасно, затова апостолът повтаря: „Христос ни освободи, за да бъдем свободни“.

Заедно с майка ми, израснах и се чувствах у дома си в методистката църква. От баща си, който беше далеч от църквата, се научих да мисля критично. Наблюдавах света много внимателно. В младежките си години разбрах, че вярата има освобождаваща сила, но че би останала само гледна точка, ако не прояви тази сила в моя личен и социален живот. Поех риска да тръгна по пътя на вярата. Благодарен съм на Христос, че ме завладя за Себе Си и откри пред мен освобождаващия хоризонт на вярата.

Оттогава аз ценя критичното мислене и наблюдавам света. За съжаление, има много християни, вярата на които се определя повече от заповеди, забрани и страхове, отколкото от радост, доверие и надежда. Павел напомня на всеки от нас, че Христос ни е освободил, за да бъдем свободни.

Верността към Христос направи Павел способен да обича Бога и хората в този свят по един нов начин, да се радва и да се надява дори когато вярата му преминава през трудни ситуации. Освобождението в Христос запазва своята освобождаваща сила, когато ние живеем според двойната заповед за любов към Бога и ближния. Думите на апостола са поставени в същия контекст: „Понеже в Христос Исус нито обрязването има някаква сила, нито необрязването, но вяра, която действа чрез любов“ (Гал. 5:6). Това е бил любимият стих на Джон Уесли. Той също е бил освободен от Христос за една нова свобода, която е имала освобождаващи последици за тогавашното общество. Основан в Христос, аз също бих искал да споделя тази освобождаваща вест.

Молитва: *Исусе Христие, ние прославяме Теб и Твоята освобождаваща сила. Помогни да бъдем здраво основани в Теб и обнови в нас любовта към Бога и ближните. Амин.*

Bishop Patrick Streiff (1955),

Централна конференция за Централна и Южна Европа

СРЯДА, 5 АПРИЛ 2017

Исус е... повече от име

„Затова и Бог Го превъзвиси и Му подари името, което е над всяко друго име, така че в името на Исус да се поклони всяко коляно от небесните и земните, и подземните същества“ (Филипяни 2:9-10)

В Посланието на апостол Павел към филипяните името на Исус е не само поставено над всяко друго име, но и превъзвисено над всичко земно и небесно. Всичко, което е на небето, на земята и под нея, ще се преклони пред него.

Това е удивително. Исус вероятно е единственият, който не се е стремил към земна слава или постижения. Той не се позоваваше на книгите, които е написал. Всичките Му думи, записани в Новия завет, бяха казани пред хората, които после ги разказваха. Единственото свидетелство от Евангелието, че Исус е написал нещо, е разказът за заловената в грях прелюбодейка. Какво е написаното от Него на земята в онзи ден, не знаем, но знаем, че много от хората, които обвиняваха жената, останаха засрамени (Йоан 8:6).

В Евангелието четем, че след Своето възкресение Исус отново сядна на трапезата с учениците. Той им дава надежда, защото...

Исус още веднъж дойде, „за да говори за радостта от надеждата“.

За Него беше възможно „да говори още веднъж за пламъка на живота“.

Още веднъж Той говореше с любов, „защото ако някой свидетелства, че се е случило веднъж, то трябва да се случва отново“ (Ерих Фрийд).

Молитва: *Исусе, да бъде слава на Твоето име, защото Ти говориш езика на любовта. Амин.*

Ueli Frei (1965), Швейцария

ЧЕТВЪРТЪК, 6 АПРИЛ 2017

Исус е... Този, Който ще промисли

„Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение; и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус. Най-накрая, братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е любезно, което е благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално – това зачитайте. Това, което сте и научили, и приели, и чули, и видели в мен, него вършете; и Бог на мира ще бъде с вас.“ (Филипяни 4:6-9)

Животът ни е пълен с неща, които ни тревожат, като природните катаклизми, бедността, злото, несправедливостта, разпадът на моралните ценности. Често си казваме: „Защо, Боже?“, „Как може да допускаш това?“, „Защо аз?“. Тревогата постепенно насажда у нас съмнение в Божията грижа. Ако се тревожиш дори за дребните неща, значи вярата ти по някакъв начин е разклатена.

Исус казва: „И така, не се безпокойте и не казвайте: Какво ще ядем?, или: Какво ще приемем?, или: Какво ще облечем?, защото всичко това търсят езичниците, понеже небесният ви Отец знае, че се нуждаете от всичко това. Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави“ (Матей 6:31-33). Ако се тревожим по този начин, се оказва, че не сме истински вярващи. Не е логично християните, които вярват, че са освободени от оковите на злото и им е подарен вечен живот в Божието царство, да се тревожат как ще прекарат предстоящите дни или месеци. Тревогата ни разрушава. Започваме да питаме: „Боже, наистина ли мога да Ти се доверя?“. Всекидневната тревога води до грях. Ако сме разтревожени, обезсърчени, разочаровани, нека отидем при Него и с благодарност да приемем мира, който Той ни дава. Нека Му се доверим и да се вгледаме в Неговото слово и нека не се съмняваме, че Той ще се погрижи за всичко останало.

Молитва: *Боже, помогни ни да възложим всичките си грижи на Теб. Нека имаме силна вяра и да позволим да ни изпълват радостта и мирът, които идват от Теб. Моля това в името на Твоя възлюбен Син – Исус Христос. Амин.*

Dimitar Janevski (1985), Македония

ПЕТЪК, 7 АПРИЛ 2017

Исус е... моята цялостност

„... понеже чрез Него бе създадено всичко, което е на небесата и на земята, видимото и невидимото, било престоли или господства, било началства или власти, всичко чрез Него бе създадено.“ (Колосяни 1:16)

Съпругът ми работи в банка. Преди известно време той участва в курс за високоефективно развитие. Аз също с интерес прочетох материалите за различни практики, които успешните хора прилагат в своя бизнес. В тях открих нови термини – „проактивен“, „ориентиран към целта“, „стратегията win-win“, „синергия“ и т. н. – които означаваха добре познати стари истини. Неща, които хората знаят отдавна, бяха опаковани в модерни названия. Това се отнася и за понятието „интегритет“. В речниците то е обяснено като цялостност, пълноценност, солидност, с други думи – състояние, за което копнее душата ми. В Исус е моята цялостност. Той ме прави достойна и ми придава истинска ценност.

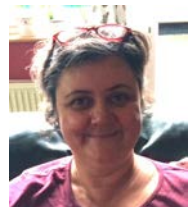
Ще го кажа така – само чрез Него аз мога да *кажа* нещо съдържателно; чрез Него мога да *върша* стойностни неща и да творя. Чрез Него мога да се стремя към нещо, да *постигам* цели, да придобивам истински ценното.

Без Него ние можем само да се качим в лодката, но чрез Него ще уловим риба. Без Него се лутаме по пътя, но с Него сърцата ни биват стоплени и възраждани. Без Него сме само безформени петна върху листа, а с Него се превръщаме в цветна картина. Без Него сме само събрание от хора, а с Него се превръщаме в устремено общество от вярващи. Без Него сме като изсушената от безводие земя, а с Него ставаме добра почва.

Той „активира“ всеки от нас, макар и с персонален „пинкод“; „пуска в действие“ нашите умения, таланти, качества; дава ни сила, за да работим за Неговото Царство. „Защото творението с усърдно очакване копнее да види откриването ни като Божии синове“ (Римляни 8:19). Нека останем верни на своето призвание!

Молитва: *Небесни отче, благодарим Ти за Твоята добра воля към всички човеци. Прославяме Те за Твоя Син Исус Христос, чрез Когото имаме достъп до Теб. Благодарим Ти и за Святия Дух, Който развива в нас всяко добро. Амин.*

Grethe Jenei (1969), Унгария

СЪБОТА, 8 АПРИЛ 2017

Исус е... неповторим и вечен

*„... и Той е преди всичко и всичко чрез Него се сплотява.“
(Колосяни 1:17)*

Не мога да пиша за Бога. Откакто Той ме намери и аз намерих Него, животът ми се промени напълно. Той е центърът на моя живот – всичко е започнало и ще свърши с Него. Не намирам достатъчно думи и се чувствам безсилна да опиша Бога така, както бих искала. Като че ли всичко, което казвам, е твърде малко и не би изразило напълно дълбочината на моите мисли и чувства.

Нашият Господ е прекрасен и величествен, смирен, но и мощен, най-добрият Приятел, мечтаният по-голям брат, чистата любов, от която имаме нужда. Който има Него, има всичко! В Него има живот, сила, радост и мир. В Него е пълнотата на Бога! Той е Изкупителят, Спасителят, Изцерителят, Избавителят, Началото и Краят, вечният Бог, Князът на мира, Добрият пастир, хлябът и водата на живота. Той е свършен, без недостатък, несравним, неповторим и вечен!

Някой може да си мисли, че описването на Бога с думи е нещо формално и се състои от изразите, които откриваме в Библията, но за мен всяка дума носи дълбоко значение. Всяка дума е имала значение в моя живот. Аз общувам с Бога и съм благодарна и щастлива от това.

Всеки път, когато говоря или пиша за Него, го преживявам и сърцето ми се изпълва с щастие. Образът на Бога в ума и сърцето ми е толкова комплексен и прекрасен, толкова личен, толкова безценен, че се страхувам да говоря за него, за да не „объркам“ нещо. Ето защо мисля, че нямам специална дарба да изразявам с думи вярата си. Мисля, че съм една обикновена жена, която обаче притежава безценно съкровище, и това е Бог!

Молитва: *Исусе, моля Те, отвори очите ми и ми помогни да Те виждам всеки ден, защото имам нужда от това. Амин.*

Alina Goia (1978), Румъния

НЕДЕЛЯ, 9 АПРИЛ 2017

Исус е... най-голямото благо

„Казах на Господа: Ти си Господ мой; въвн от Теб няма добро за мен.“

(Псалм 16:2)

Какво би дал човек, за да знае, че някой винаги ще го придружава в живота? Но не някой, който е видим за физическите ни очи. Имам предвид присъствието на Този, Който има всяка власт на небето и земята; Този, Който владее над живота и смъртта и Който е обещал да не ни изостави през целия ни живот. Каква утеха е да сме придружавани от Владетеля на всичко съществуващо!

Не сме ли по-слепи, отколкото си представяме, при положение че очите ни се отварят още от раждането, а не виждаме, че Бог съществува и е с нас? Давид казва: „Господ надникна от небесата над човешките синове, за да види има ли някой разумен, който да търси Бога“ (Псалм 14:2). Той признава всемогъществото на Бога, без Когото животът му не би имал смисъл. Цялата му радост и надежда е в Него. Давид уповава на Господа, Който е всесилен. Той прославя всемогъщия Бог. В Него единствено вижда добро за себе си. Бог е най-голямото съкровище, единственият, Който заслужава почит и преклонение. В Неговото присъствие всичко останало, към което се стремим, губи стойността си.

Апостол Павел казва: „А освен това всичко смятам като загуба заради това превъзходно нещо – познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко, и смятам всичко за измет, само Христос да придобия“ (Филипяни 3:8). Ако някой се изразява като Давид и апостол Павел, той е постигнал дълбоко разбиране за Бога, основано на лично общение с Него. Нека това се отнася за всички нас.

Молитва: *О, Исусе, нека Твоята власт и величие винаги бъдат предмет на нашите молитви. Амин.*

Abdnour Ait Abdelmalek (1955), Алжир

ПОНЕДЕЛНИК, 10 АПРИЛ 2017

Исус е... моят Спасител

*„... понеже затова се трудим и се подвизаваме, защото се надяваме на живия Бог, Който е Спасител на всички човеци, а най-вече на вярващите.“
(1 Тимот. 4:10)*

Миналата година имах възможността да отпразнувам своя петдесети рожден ден. Радвам се, че успях да достигна до дози момент от живота си. Радвам се и на приятелите, които празнуваха с мен и ми помогнаха да запомня този ден като един от най-щастливите в живота ми.

За пръв път чух за Исус Христос в неделното училище, после слушах за Него в младежките групи, където заедно пеехме и хвалехме Бога. С вяра осъзнах, че Исус направи огромна жертва, за да ме спаси от греха. Това ми звучеше много теоретично, но достатъчно ясно. С времето преживявах ситуации, в които се убеждавах, че Исус е моят Спасител и Изкупител от смъртта. Това усили и задълбочи моята вяра. Нейните корени станаха по-дълбоки. Можех да чувам Божия глас и да говоря с Бога, докато почувствах, че съм готова да заявя спокойно: „Боже, да бъде Твоята воля“.

Господ отново видя моята слабост и ми помогна – даде ми сила, заздравя вярата ми и премахна пречките по пътя ми. Можем да се молим един за друг, но личната вяра, че Бог е Спасител, е нещо, което всеки един трябва да има. Моля се за това, работя за това и се опитвам да бъда пример.

Молитва: *Боже, благодаря Ти, че си направил нов съд от разтрошения на парчета живот. Давай ми мъдрост, за да Те прославя за това. Благодаря Ти за пълнотата на моя живот, за силата и за удовлетворението, което имам в сърцето си.*

Marija Virag (1966), Сърбия

ВТОРНИК, 11 АПРИЛ 2017

Исус е... на брега

„А когато вече се разсъмваше, Исус застана на брега; но учениците не познаха, че е Той.“ (Йоан 21:4)

След разочарованието на кръста дойде обезсърчението в ежедневието. Учениците бяха ловили риба цяла нощ без успех, но пред тях се появи Исус. Той щеше да напълни мрежите им и да изпълни техния живот.

Какво означава „брегът на езерото“ за хората, които са около нас? Вероятно това е мястото на техните обичайни занимания, на техните разочарования. Исус повика от брега отчаяните ученици. Не е ли призована и църквата „да отиде на брега“ – там, където се намират разочарованите, отчаяните, обърканите?

Мястото на църквата е на брега при изгрева на слънцето. Там тя може да даде знаци на надеждата на тези, които са изгубени. Възкръсналият Христос отиде при Своите ученици, за да им даде знак, че ги обича, че в сърцата им ще се роди нова надежда. И църквата има нужда от знаците за Божията любов, както за себе си, така и за цялото човечество. Те са й необходими, за да бъде избавление от тъмната нощ на самотата, безразличието и страданието. Тя трябва да свидетелства за надеждата в Христос с подходящите думи, дела, с търпение, постоянство, солидарност, доброта, прошка и мир – с Божията любов.

Молитва: *Благодарим Ти, Господи, че пронизваш мрака и ни даваш нова надежда. Помагай ни с готовност да носим Твоята любов на всички, които са разочаровани. Амин.*

Etienne Rudolph (1966), Франция

СРЯДА, 12 АПРИЛ 2017

Исус е ... съвършен образ на Божието лице

„... Който е сияние на Неговата слава и съвършен образ на Неговото лице и Който държи всичко чрез Своето могъщо слово. Той, след като извърши чрез Себе Си очистване на греховете, седна отдясно на Величието във висините...“

(Евреи 1:3)

Посланието към евреите започва с много силни думи: Исус е сияние на Божията слава и съвършен образ на Неговото лице. Бог, Който е Дух и живее в непрстъпна светлина, се явява в Исус Христос. Чрез Него невидимият Бог става видим. Удовлетворен е копнежът на човека да види Бога. Апостол Йоан свидетелства за опитността на апостолите – те чуха Словото на живота със собствените си уши, видяха Го със собствените си очи и Го докосната със собствените си ръце.

Какво чудесно и невероятно откровение! Бог отправи непредсказуемо и скандално предизвикателство към всички богословски и философски идеи за Бога и ясно показа, че Той не може да бъде опитомен в рамките на човешки концепции и добре подредени мисловни конструкции. Това предизвикателство беше отправено веднъж завинаги. Какъв е нашият отговор? Различен ли е той от реакциите на евреите и гърците от I век? Наистина ли вярваме, че Исус Христос е съвършен образ на Божието лице? Ако вярваме в това, какви са последиците от нашата вяра?

Не е нужно да се питаме повече какъв е Богът, в Когото вярваме. Нашият Бог е Бог на жертвоготовната любов. Той обича Своите Си докрай – до последния дъх на единородния Си Син. Тази любов побеждава и дори смъртта няма сила да я задържи. Имаме Бог, Който е за нас и с нас, любящ Бог, Който иска да ни направи участници в божественото естество по благодат. Нека споделим Неговата любов, която ще преобрази не само нашия живот, но и живота на мнозина.

Молитва: Господи, дай ни сила да бъдем като Теб в ежедневния си живот. Амин.

Daniel Topalski (1974), България

ЧЕТВЪРТЪК, 13 АПРИЛ 2017

Исус е... любов

„И ние сме познали и сме повярвали в любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога и Бог – в него.“

(1 Йоан. 4:16)

Библията казва: „Обичайте се един друг, защото Бог ни възлюби“. Замислих се за значението на думата „любов“, но както и да се обяснява това понятие, не е достатъчно. Да обичаш някого, е нещо, което се вижда, което се докосва всеки ден. Да успокоиш изплашеното си дете, да сготвиш любимата храна на своето семейство, да преодолееш егоизма си и да погледнеш нуждите на хората: такава любов очаква Исус от нас и към такава любов ни призовава.

Аз съм бременна и вече знам, че не е необходимо да чакам раждането на бебето, за да започна да го обичам. Всеки ден, с всяко негово движение разбирам какво е да обичаш, макар че още не съм го видяла. Сега съм убедена, че любовта е непринудена и е отражение на това, което виждаме в образа на Исус.

Разбира се, да смятаме, че можем да обичаме всеки и винаги, е утопично. Смятам, че е пресилено да говорим за любов към цялото човечество. Това, което има значение, е да сме такива, каквито сме, да гледаме ближните си в очите, да говорим и постъпваме така, че да не нараняваме, а да насърчаваме, вдъхновяваме, да служим, когато можем, да се възползваме от всяка предоставена възможност за това.

Молитва: *Боже, благодарим Ти, че ни обичаш такива, каквито сме. Благодарим Ти за различията между нас. Нека молитвата достигне всички сърца, на които им липсва любов. Молим Те, изпълни живота ни с радостта на Твоята любов. Амин.*

Xhuli Kasmollari (1984), Албания

ПЕТЪК, 14 АПРИЛ 2017

Исус е... Божият Агнец

„На следващия ден Йоан видя Исус, че идва към него, и каза: Ето Божия Агнец, Който поема греха на света!“ (Йоан 1:29)

Често се натъзвавам, когато слушам и чета за цялото страдание в света. Той е изпълнен с насилие, несправедливост, желание за власт и егоизъм, но и с леност и безразличие. Не можем обаче да обвиняваме само другите хора или дявола. Моето нежелание да помагам може да е толкова разрушително, колкото и делата на тези, които вършат зло.

Всичко е свързано. Никой човек не е остров в океана – всеки ден все повече се убеждаваме в това. Ето защо всеки носи вина. Надеждата да помогнем на този свят само с добра воля и работа се оказва илюзия. Грехът на света го тегли непрестанно надолу, към бездната.

Но ето че дойде Божият Агнец, Който изкупи света. Той отне космическите последствия от нашия грях. Той има силата да дари живот и щастие на тези, които нямат нищо в този свят. Той поставя началото на новия свят – не само с основаването на Църквата, но и със Своето второ пришествие и сътворяването на нова земя и ново небе. Той поднови всичко чрез Своята жертва.

Какво означава тя за нас? Не ни ли побиват тръпки, когато си представим кръвта, която се пролива от жертвените животни в еврейския храм? Да, но това беше необходимо, за да напомня на хората, че последиците от техния грях са кървави. Исус изпълни съвършената жертва и в това се изразява тайната на кръста. Нека я приемем в сърцата си!

Молитва: Господи, помогни ни да бъдем благодарни за Твоята жертва и да растем в познаването на Твоята удивителна любов. Амин.

Jana Danečková (1977), Чехия

СЪБОТА, 15 АПРИЛ 2017

Исус е... жертвата за нашия грях

„Но Той беше наранен поради нашите престъпления, беше бит поради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, донасящо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме.“ (Исаия 53:5)

Обикновено празненствата са изпъстрени с разнообразни традиции и обичаи. Хората ги харесват. Всяка държава пази своите традиции, религията си има традиции, семействата – също. Една от великденските традиции в Румъния е боядисването на яйца. Обичам това още от дете. За всеки празник семейството се събираше, вземахме листа от червен лук и боядисвахме яйцата по специални начини, като използвахме и цветни листенца. Това правеше празника още по-красив, особено за децата.

Въпреки че много хора смятат, че яйцето е езически символ, то е познато и на юдаизма, и на християнството. В юдаизма се е консумирало на Пасха и е символизирило разрушаването на Храма през 586 г. пр. Хр. Всяка година яйцето е било знак за напредването в праведния живот на евреите, което се асоциирало с храма, където Бог присъства. То е давало надежда, че всеки може да се промени: от духовна смърт към живот.

Ние, християните, също вярваме в новородението. Никодим, един от фарисеите, отиде при Исус, за да говори с Него за духовните неща, и Исус му каза: „Истина, истина ти казвам: Ако не се роди някой отново, не може да види Божието царство“ (Йоан 3:3). Той призоваваше Никодим да започне нов живот според Божия закон и с помощта на Святия Дух. Призоваваше го да умре за стария си греховен живот и да се роди за живот със самия Него – с Исус.

Молитва: *Исусе, благодаря Ти, че на кръста Ти пое моя грях, моите слабости, моето страдание, както и осъждението, което трябваше да постигне всички нас. Моля се да ми помогнеш тази година да празнувам Твоето възкресение по подобаващ начин, като Те призова в живота си и Ти позволя да го промениш. Моля Те, Боже, съживи всичко, което е замъртвяло в мен, и ми дай пълноценен живот. Амин.*

Ligia Istrate (1986), Румъния

НЕДЕЛЯ, 16 АПРИЛ 2017

Исус е... Живият, Когото не можем да намерим между мъртвите

*„И обзети от страх, те наведоха лица към земята; а мъжете им казаха:
Защо търсите Живия между мъртвите?“ (Лука 24:5-6)*

Преди известно време трябваше да отслужа погребална служба за една жена от нашата църква. Бях изненадан колко много хора имаше на гробищата. Там е пълно, а църквите са почти празни. Защо хората предпочитат да отидат на гробищата, вместо на църква? В Екклесиаст се казва: „По-добре да отиде някой в дом, където жалеят за умрял, отколкото да отиде в дом на пируване“ (7:2). Ако трябваше да избираме между гробищата и църквата, къде бихме отишли?

В деня на Христовото възкресение жените отидоха на гроба на Исус, но чуха вестта на ангелите. Тя е най-важното послание за света. Исус възкръсна и затова не е сред мъртвите. Исусовото възкресение е в основата на християнството. Нашата вяра не се основава на истории и традиции, а на посланието за възкресението на Спасителя. Ако то не се беше случило, напразна щеше да е вярата ни. Всичко, което не се основава на тази истина, пропада.

Със Своето възкресение Исус изпълни мисията на спасението. Трябва да отговорим с вяра на тази чудесна вест. Ако моят Спасител е жив, ще възкръсна и аз. Както заявява праведният Йов: „Когото сам аз ще видя и очите ми ще гледат, и то не като чужденец“ (Йов 19:27).

Молитва: *Исусе Христе, преди 2000 години Ти беше разпънат и възкръсна за всички нас. Всичко това би останало само история, ако днес не възкръсваш отново в моето сърце. Моля се с надежда и вяра в Твоето скорошно идване. Амин.*

Lazo Tanchev (1959), Македония

